

- e) *Fastsættelse af en overgrænse for den amtskommunale grundskyldpromille samt over- og undergrænser for den sognekommunale grundskyldpromille.*
- f) *Sammenlægning af de ordinære og de ekstraordinære ejendomsskatter i bykommunerne.*
- g) *Adgang for by- og sognekommunerne til at oppebære en særlig dækningsafgift af kontor-, forretnings-, hotel-, fabriks-, værksteds- og lignende ejendomme.*
- h) *Adgang for sognekommunerne til at opkræve tillægsgrundskyld af visse landbrugsejendomme tilhørende personer eller selskaber, der ikke svarer indkomstskat til den pågældende kommune.*

Der er endvidere ved affattelsen af ejendomsskatteloven lagt vægt på at tilpasse bestemmelserne til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, og der er i denne forbindelse foretaget såvel visse mindre realitetsændringer — især i fritagelsesbestemmelserne — som en række ændringer af redaktionel karakter.

I. Ved de nye bestemmelser er der kun gennemført forholdsvist begrænsede ændringer med hensyn til ejendomsbeskatningen i *bykommunerne* (København, Frederiksberg, købstæderne og flækkerne). Disse ændringer går ud på følgende:

1. *Den ekstraordinære grundskyld optages i den ordinære grundskyld*, og den kommunale grundskyld opkræves herefter med en fælles promille, der ikke kan fastsættes lavere end den samlede ordinære og ekstraordinære grundskyldpromille i skatteåret 1960-61, jfr. lovens § 2, stk. 1.

2. *Grundskyldpromillen skal ikke mere fastsættes for 4 år ad gangen*, men kan ifølge lovens § 2 fastsættes som gældende indtil videre eller for et af kommunalbestyrelsen fastsat åremål eller blot for et enkelt skatteår. Selv om promillen er fastsat for et bestemt åremål, kan kommunalbestyrelsen godt ændre promillen inden for det fastsatte åremål.

3. Bestemmelserne om *fritagelse for grundskyld* i lovens §§ 7-9 adskiller sig noget fra de tilsvarende bestemmelser i 1933-lovens §§ 16-18, men ændringerne er hovedsagelig af